

Can Memleketim

– Mecaz Adam · 21 Haziran 2017

Yüzüme yüzünü süren cennet melakesi kadın.
Ellerinde bir anne şefkati tılsımı var sanki.
Ne vakit dokunsan yüzüme içimde bir ferahlık oluyor.
Kederi çıkmaz sokakta bırakıyorum.
Burnuma yayılan,
Taze biçilmiş ot kokusu misali gülüşün.
Memleket oluyorsun birden.
Çocukluğumu gömdüğüm.
Eski dostları yitirdiğim.
Kanayan yanım can memleketim...

O an beni bir ağlamak tutuyor.
Öyle gizli saklı değil.
Büyükler gibi korkarak hiç değil.
Çocuklar gibi içten bir ağlamak.
Öylesine benimsin ki.
Öylesine seninim ki.
Bizden öncesi hiç yaşanmamış gibi.
Can suyum, arpam, buğdayım ekmeğim.
Alın yazım, kabul olunmuş duam.
İyi ki hayatımdasın.

Senden öncesi yok.
Yaşamadım sayıyorum.
Öylesine hayal kırıklığı birikmiş ki içimde.
Sana varışım yarım asır sürdü sanki.

Şimdi sendeysem ne önemi var geçmişin.
Ben senle doldum taşıtım.
Sen miladım sen her mevsim tazeliğim.
Soluduğum havam aldığım nefesim.
İyiki çıktın karşıma.
Bitmeyen umudum tükenmeyen kalemim...